

106 – Gela, daughter of Dawid, 20 August 1852

געי במ(ותה), ובכי על אב(דן)
 ע __ וקוננו על קיצה המר
 לוא היתר לבי על נס צלליך
 איך אנחם וכל ילדיך
 על פטירת אשת חיל
 ה'ה האישה הצנו" (עה) במעש" (ה)
 תם דרכי" (ה) כ"פלעני מרת
געלא בת המנ" (וח) מה"ו **דוד**
 ז"ל. נו"נ יום ח' לחודש אלול
 ש' (נת) תר"ב ת נ צ ב ה

Wail at her death and cry for the loss
 ____ and mourn her bitter end.
 My heart did not permit your shadows to flee
 How will I console all your children
 on the passing away woman of valour,
 the very woman who was modest in her deeds?
 Her roads are no more. _____ Mrs.
Gela, daughter of **our teacher the reb Dawid**,
 of blessed memory, died and buried on the 20th of August, of the
 year 1852. May her soul be bound up in the bonds of eternal life.